

Dosarul nr. 2ra-670/22
2-19081467-01-2ra-13052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Pruteanu, V. Sîrbu, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentată de Victor Ranga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 (în procedura falimentului) împotriva Elenei Franțuz, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Alexandra Guțu cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Elena Franțuz și cererea de alăturare la apel depusă de Alexandra Guțu, a fost casată hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 28 februarie 2019, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 (în procedura falimentului) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Guțu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, prin hotărârea instanței de insolvență a Curții de Apel Chișinău nr. 2i-26/17 din 03 aprilie 2017, s-a intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 13, iar prin încheierea aceleiași instanțe, la data de 07 iulie 2017, s-a dispus trecerea în procedura falimentului a ÎMGFL nr. 13, cu desemnarea Administratorului autorizat, Igor Sacaliuc, în calitate de lichidator.

A menționat că, din cauza neonorării obligațiilor de plată de către proprietarii/locatarii blocurilor locative gestionate de către ÎMGFL nr. 13 (în procedura

falimentului), ultima înregistrează datoriile față de prestatorii serviciilor locativ-comunale.

Reclamanta a comunicat că, locatarii blocurilor locative gestionate de ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), au beneficiat nemijlocit de serviciile prestate, prin urmare având obligația de a achita în termen contravaloarea acestora, conform facturilor primite.

A susținut că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, Alexandra Guțu este proprietare ap. nr. 66 din mun. Chișinău, str. XXXXX și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care a deschis cont personal la gestionarul fondului locativ.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice și serviciilor locativ-comunale, Alexandra Guțu, până la data de 30 ianuarie 2019, a acumulat o datorie în mărime de 19 463,93 lei, pentru energia termică.

A solicitat încasarea din contul Alexandrei Guțu în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedură de faliment) a datoriei pentru serviciile de energie termică, în mărime de 19463,93 lei, neachitată în perioada de până la 30 ianuarie 2019.

La 02 noiembrie 2020, reclamanta a depus cerere de concretizare, prin care a modificat cercul pârâților din cererea inițială, solicitând încasarea din contul Elenei Franțuz, în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedură de faliment) a datoriei pentru serviciile energiei termice, în mărime de 19 985,80 lei, neachitată până la 01 octombrie 2020, fapt ce se confirmă prin informația calculului și achitării apartamentului pentru energia termică, pentru perioada 01 mai 2017-01 octombrie 2020, prezentate de la SRL „Infobon”.

În motivarea cererii reclamanta a specificat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, nr. 0100202.102.01.066 se confirmă că Elena Franțuz este proprietara ap. 66 situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 14 iunie 2019.

La 07 mai 2021, reclamanta a mai depus o cerere de concretizare, solicitând încasarea din contul Elenei Franțuz, în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedură de faliment), a datoriei pentru energia termică, în mărime de 20 236,97, neachitată până la 01 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin informația calculului și achitării apartamentului pentru energia termică, pentru perioada 01 mai 2017-01 mai 2021, prezentată de la SRL „Infobon”.

Prin încheierea protocolară din 11 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, s-a dispus atragerea Alexandrei Guțu în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat din contul Elenei Franțuz în beneficiul ÎMGFL nr. 13, (în procedură de faliment) datoria pentru consumul energiei termice, formată pentru perioada de până la 01 aprilie 2021, în sumă de 20 236,97 lei. S-a încasat din contul Elenei Franțuz, în beneficiul statului suma de 607,10 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

Instanța de fond a stabilit că, reclamanta în temeiul relațiilor sale contractuale și-a onorat obligațiile asumate, livrând energia termică, iar pârâta Elena Franțuz deși a beneficiat de serviciile de livrare a energiei termice, nu a achitat plățile pentru livrările

efectuate, acumulând datoriile pentru consumul energiei termice pentru perioada de până la 01 aprilie 2021.

Potrivit informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pentru perioada ianuarie 2011 - mai 2021, pentru locul de consum situate în mun. Chișinău, str. G. XXXXX, s-a format o datorie pentru consumul energiei termice în sumă de 20 236,97 lei.

Reieșind din raportul obligațional stabilit între părți instanța de fond a constatat că, într-adevăr ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului) este subiectul sesizării instanței cu acțiunea civilă cu privire la încasarea costului serviciilor prestate și neachitate, serviciile au fost livrate, sumele pretinse de reclamantă sunt justificate prin probe administrate la materialele cauzei, (lista calculului datoriei, facturi), iar pârâta Franțuz Elena, fiind proprietara locuinței, potrivit actelor cauzei, a avut sarcina plății acestora.

Având în vedere că, cumulul de probe anexate la materialele pricinii denotă cu certitudine neonorarea de către pârâta Elena Franțuz a obligației de plată a serviciilor comunale, instanța de fond a considerat întemeiată acțiunea înaintată de către ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului).

Mai mult decât atât, instanța de fond a reținut că în cadrul dezbaterilor judiciare a fost elucidată circumstanța precum că, la data de 14 iunie 2019, între intervenientul accesoriu Alexandra Guțu, (vânzător) și Elena Franțuz (cumpărător) a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 66, situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, respectiv, la semnarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6147 din 14 iunie 2019, pârâta Elena Franțuz a obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului enunțat, totodată preluând atât drepturile cât și obligațiunile aferente contractului.

În acest sens, instanța de fond a făcut referire la art. 11 alin. (1) și (3) al Legii condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, care prevede că în cazul înstrăinării locuințelor (încăperilor) noul proprietar devine succesor de drepturi și preia toate drepturile și obligațiile fostului proprietar în condominiu. La întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a locuinței, părțile stabilesc condițiile de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale și alte servicii. În caz contrar, cumpărătorul este obligat să achite datoriile neachitate.

În continuare instanța de fond a notat că, pârâta, prin achitățile efectuate pentru consumul energiei termice, fără specificarea expresă pentru care prestație s-a efectuat plata, de fapt în primul s-a stins datoria acumulată inițial. Or, în corespundere cu prevederile art. 586 alin. (1) Cod civil (în vigoare pentru raporturile juridice până la 01.03.2019) în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe prestații similare, iar suma plătită nu este suficientă pentru stingerea tuturor datoriilor, se stinge datoria pe care o indică debitorul în momentul efectuării plății. Dacă debitorul nu face o astfel de precizare, se stinge datoria care a ajuns prima la scadență.

Referitor la cele invocate de către Elena Franțuz și de către Alexandra Guțu, privind aplicarea termenului de prescripție, instanța de fond a remarcat că, potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, iar conform art. 277 alin. (1) lit. b) și alin. (2) Cod civil, cursul prescripției extinctive se întrerupe: în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște

datoria.

Astfel, după întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extintivă.

Prin urmare, instanța de fond a constatat din conținutul informației detaliate despre achitarea serviciilor locativ-comunale, precum că pe parcursul perioadei de pînă în luna mai 2021, au fost efectuate achitări parțiale pentru serviciile locativ-comunale, iar prin achitățile efectuate sistematic de către pârâți, se întrerupe cursul prescripției extinctive, ultima achitare fiind efectuată în luna februarie a anului 2021 (f.d.67-74). Respectiv, în cazul dat, nu poate fi aplicat termenul de prescripție extintivă, deoarece prin achitățile parțiale lunare efectuate, pentru consumul serviciilor locativ-comunale, a avut loc de fapt întreruperea termenului de prescripție.

La 31 mai 2021, Elena Franțuz, reprezentată de avocatul Veaceslav Nemerenco a depus apel nemotivat, iar la 08 septembrie 2021 a depus apel motivat împotriva hotărârii 26 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă parțial, și anume să fie respinse, în temeiul expirării termenului de prescripție extintivă, pretențiile privind încasarea din contul Elenei Franțuz în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), a datoriei pentru consumul de energie termică pentru perioada de pînă în luna ianuarie 2016 inclusiv, în sumă de 16 388,47 lei și să se încaseze din contul Elenei Franțuz în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului) datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada februarie 2019-01 aprilie 2021 în sumă de 3 848,50 lei.

La 31 mai 2021, intervenientul accesoriu Alexandra Guțu, reprezentată de avocatul Veaceslav Nemerenco a depus cerere de alăturare la apel, solicitând admiterea apelului depus de către Elena Franțuz, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile Elenei Franțuz indicate în cererea de apel, să fie admise integral.

Prin decizia din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Elena Franțuz și cererea de alăturare la apel depusă de către Alexandra Guțu. A fost casată hotărârea din 26 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat din contul Elenei Franțuz în beneficiul ÎMGFL nr. 13 (în procedură de faliment) datoria pentru agentul termic pentru perioada 01 februarie 2016-01 aprilie 2021 în sumă de 3848,50 lei. În rest, pretențiile privind încasarea datoriei acumulate pînă la data de 01 februarie 2016, în sumă de 16 872,30 lei au fost respinse ca tardive. A fost încasat din contul Elenei Franțuz în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 150 lei. A fost încasat din contul ÎMGFL nr. 13 (în procedură de faliment) în beneficiul Elenei Franțuz, cheltuielile în legătură cu achitarea taxei de stat în apel, în sumă de 368,74 lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, conform bonului de plată, datoria acumulată pentru serviciile de livrare a energiei termice pentru apartamentul nr. 66 din str. XXXXX, mun. Chișinău, constituie 20 236,97 lei, datorie acumulată pentru perioada ianuarie 2011 pînă la 01 aprilie 2021.

Din conținutul informației prezentate de ÎM „Infocom” și Lista calculului și achitării energiei termice pentru perioada 01.02.2017 - 20.02.2019, rezultă că pentru

perioada ianuarie 2011 - ianuarie 2019, de către locatarii apartamentului nr. 66 de pe adresa Grigore Alexandrescu 9/a a fost achitată doar o plată, în luna ianuarie 2012, în sumă de 500 lei.

Având în vedere că cererea inițială înaintată împotriva Alexandrei Guțu a fost depusă de către reclamant în luna februarie 2019, s-a constatat că prin înaintarea acțiunii în judecată a fost întrerupt termenul de prescripție care nu s-a prescis până în luna februarie 2016, or termenul general de prescripție extinctivă de 3 ani (pentru perioada de până în luna februarie 2016), la data înaintării acțiunii, termenul de înaintare a acțiunii în instanța de judecată era deja prescis.

În continuare instanța de apel a punctat că, solicitarea privind încasarea din contul pârâților a datoriei, începând cu luna ianuarie 2011, este vădit neîntemeiată având în vedere că la înaintarea acțiunii, ÎMGFL nr. 13 din mun. Chișinău (în procedura falimentului) a omis termenul general de prescripție de 3 ani, iar această circumstanță a fost obiectată de către pârâți.

Reieșind din faptul că la situația din ianuarie 2011 până în februarie 2016 pârâta deja avea datorii față de furnizorul energiei termice în sumă de 16 872,30 lei (f.d.38), rezultă că această datorie s-a stins prin prescripția acțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că reclamantul a cunoscut despre existența acestei datorii, dar având în vedere că acțiunea a depus-o abia la 28 februarie 2019, ultimul este în drept să solicite încasarea datoriei doar pentru perioada 01.02.2016-01.04.2021, în sumă de 3 848,50 lei.

Soluționând cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată s-a menționat că, având în vedere că în instanța de apel, apelanta Elena Franțuz a avut câștig de cauză, Curtea de Apel Chișinău a considerat necesar de a încasa de la ÎMGFL nr.13 din mun. Chișinău (în procedura de faliment) în beneficiul lui Elena Franțuz cheltuielile, în legătură cu plata taxei de stat în apel în sumă de 368,74 lei.

La 26 aprilie 2022 ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentat de Victor Ranga, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului reprezentantul recurenteii a indicat că, în baza de date a ÎM „Infocom” și SRL „Infobon” se arată datoriile acumulate din toate perioadele, dar aceasta nu demonstrează faptul că, după anul 2011 și până în anul 2021, consumatorii sunt scutiți de datoriile acumulate, or, ultimii nu s-au adresat la ÎMGFL nr. 13 și nu au contestat facturile pentru energia termică livrată și nici nu s-au adresat în instanța de judecată.

A menționat că, conform din conținutul informației de la ÎM „Infocom” și SRL „Infobon”, rezultă clar achitățile efectuate de intimată, începând cu anul 2011 luna ianuarie, în anul 2020 în luna decembrie, ianuarie, februarie, martie, aprilie, mai, iar în anul 2021 în luna ianuarie, februarie, martie s-a efectuat ultima achitare pentru energia termică, fapt care demonstrează că termenul de prescripție a fost întrerupt prin achitarea datoriilor pentru serviciile prestate.

Reprezentantul recurenteii a susținut că, consumatoarea Elena Franțuz, dispunea de energie termică, și în situația în care suma din factura pentru energia termică era în creștere, nu s-a adresat la ÎMGFL nr. 13, pentru a clarifica situația acestor datorii, din ce rezultă că aceasta s-a eschivat de la achitarea datoriilor.

Potrivit art. 17 din Hotărârea guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc, conform contractelor, în baza conturilor lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberate de furnizorii gestionari sau prestatorii de servicii.

A precizat că, la semnarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6147 din 14 iunie 2019, Elena Franțuz a obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului enunțat, totodată preluând drepturile cât și obligațiile aferente contractului. Or, la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a locuinței, părțile stabilesc condițiile de achitare a datoriilor pentru serviciile comunale și alte servicii. În caz contrar, cumpărătorul deține obligația de a achita datoriilor neachitate.

Totodată reprezentantul recurenteii a specificat că, conform bonului de plată și a descifrărilor de calcul, datoria acumulată pentru serviciul de livrare a energiei termice pentru ap. 66 din str. XXXXX, mun. Chișinău, constituie 20 236,97 lei, datorie acumulată pentru perioada ianuarie 2011 până la 01 aprilie 2021.

A subliniat că nu este de acord cu aprecierea instanței de apel, precum că nu poate fi aplicat termenul de prescripție extinctivă, or consideră că, prin achitățile parțiale lunare efectuate de către intimată, pentru serviciile comunale de energie termică, a avut loc de fapt întreruperea termenului de prescripție.

Reprezentantul recurenteii a mai specificat că, în baza art. 20 a Hotărârii guvernului nr. 434 din 09.04.1998, în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei consumate, contractul se încheie cu consumatorul principal, desemnat de ceilalți.

A mai invocat că, potrivit art. 8 lit. b) Cod civil obligațiile civile apar din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile.

Respectiv reprezentantul recurenteii a afirmat că, intimata locuiește într-un bloc cu multe etaje și nu dispune de rețele aparte care ar putea fi conectate direct la rețelele furnizorilor, și a beneficiat de servicii care sunt prestate prin rețele comune în bloc, la fel ca și ceilalți locatari.

Prin notificarea din 13 mai 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia recursului, înștiințându-i despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 192, 195), însă ultimii nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 02 martie 2022 (f.d. 135), fiind recepționată de către recurentă la data de 02 martie 2022, fapt indicat și în cererea de recurs.

Totodată, se reține că prin dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsuri specifice

în domeniul justiției, fiind suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile, cu excepțiile prevăzute la pct. 5.1.1 din dispoziție. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Ulterior, prin dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției, începând cu data de 04 aprilie 2022, judecarea cauzelor civile fiind reluată din oficiu.

Astfel, recursul declarat la 26 aprilie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentat de Victor Ranga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentat de Victor Ranga, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentat de Victor Ranga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 (în procedura falimentului), reprezentată de Victor Ranga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic